

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 14. Via recta ad finem est, ut quisque suam ferat crucem

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

num, sacramentorum & criminum, confessionum & relapsus. Nulla dies sine labe transigitur, omnesque passim in incertum currunt, absque ulla sui finis consideratione. Et omnes quidem currunt, sed pauci omnino sunt, qui perveniant ad metam. Non enim considerant qualis in cœlo gloria parata sit illis, qui triumphato sæculo Christi fidem & legem custodiunt. Fecit Deus mundum, & in eo creavit hominem ad imaginem & similitudinem suam, tribuens illi intellectum, ut factorem agnosceret; voluntatem, ut diligeret; memoriam, ut memor esset mandatorum ipsius ad faciendum ea; sensus ad serviendum ei; linguam ad enarrandas & decantandas laudes ejus. Universa autem quę in mundo sunt propter hominem condidit, eique cuncta subjecit, ut ipse Creatori subjectus rebus omnibus ad salutem suam & ad Dei gloriam uteretur. Sed voluptatum illecebris depravati mortales ad infima deprimuntur, Deique donis tam interioribus, quàm exterioribus, scientiis, divitiis, honoribus, ipsâque valetudine & vita nonnisi ad commoda corporis, & ad injuriam Creatoris utuntur: quibus si rectè uterentur, ornamentum animi forent, vitæ præsentis subsidia & ad finem ultimum consequendum aptissima instrumenta. Tanta est hominis perversitas & malitia, ut in sui perniciem convertat quæ sibi à Deo tradita sunt ad perpetuam beatitudinem comparandam.

§. XIV. *Via recta ad finem est, ut quisque suam crucem ferat.*

Debet omnis homo, ut finem suum citiùs consequatur, vitam suam dirigere secundum rationes æternas, & per viam statui suo convenientem ad proposuit sibi metam properare. Sed non omnes hoc servant, plurimi enim stulto errore delusi viam sibi ad finem proprio arbitrio præscribunt, illam deserentes quam divina providentia unicuique destinavit. Sicut princeps militiæ regis Syriæ nomine Naaman, quamvis optaret à lepra sanari, remedium tamen facillimum ab Elizæo præscrip-

tum recusabat, illud præferens quod ipse sibi finxerat, solo Prophetæ tactu se sanandum putans, jamque iratus lepram suam secum ferens recedebat; nec unquam curatus fuisset; nisi postmodum servi fidelis admonitione sapientior factus indicatum à sancto viro remedium adhibuisset. Ita plerique propriam sibi semitam sternunt quæ perveniant ad finem, multa decernentes à proprio statu & instituto aliena, quibus exequendis vel facultas deest, vel occasio, vel obstant quæ prætermitti nequeunt quotidianæ occupationes. Ex quo fit, ut semper in desideriis sint, & nihil unquam, quod ad finem obtinendum proficit, operentur. Via autem brevis & expedita illa est, quam Christus ostendit dicens, ut qui vult ipsum sequi, accipiat & ferat crucem suam: suam, inquit, non alienam: à Deo acceptam, non à se inventam: non quæ temerè usurpetur & vires excedat; sed quam paravit divina sapientia, quæ simul ferendi vires subministrat. Cavendum igitur primò ne mens aberret à fine, quem qui nescit, illa quoque ignorat quæ ad ipsum perducunt. Tum cognito fine, quoniam diversæ occurrunt semitæ ad ipsum pergere volentibus, illa præferenda & eligenda, quæ proprio statui conveniat, ut quisque videlicet crucem suam ferat, sicut Dominus præcepit. Porro crux singulorum hæc est, officio suo exactissimè fungi, adversitates quotidie occurrentes patienter ferre, & ad perfectionem sui status nulla prætermisâ occasione se ipsum erudire. In omni loco, & statu christianam perfectionem consequi licet & pervenire quo tendimus, si in vocatione sua quisque permaneat.

§. XV. *Conditiones ultimi finis, & cur ab illo plerique aberrant.*

Ultimi finis duæ sunt conditiones, quod sit bonum perfectum & quod sit per se sufficiens, ita ut vitam prorsus tranquillam, nulloque exteriori bono indigentem reddat, atque omnem motum terminet naturalis

M iii